

GERMANOR

Setmanari Popular Català, de Política, Informació i Literatura

Preus de subscripció a l'any	REDACCIÓ-ADMINISTRACIÓ	Preus de subscripció al mes
A Espanya . . . 5 ptes.	Carrer de Mahó, núm. 43	A Malgrat . . . 50 Cts.
A l'extranger . 10 „	MALGRAT	Número solt. . . 10 „

Una proposta a nostre Magnífic Ajuntament

Avui que l'Espanya tota, i fins part del Univers, reconeixent que les doctrines del insubstituïble N'Enric Prat de la Riba, constitueixen l'obra redemptora de les nacions, no els resta de posar en manifest, que'l pulcre autor de «La Nacionalitat Catalana», era símbol de la última idealitat essencialment de sava regeneradora. I quant els estranjers de Catalunya li dediquen just tribut glorificant sa excelsa i sublim obra, no's mancipeixen l'elogi i els actes que en honor d'ell celebren la maximitat de les ciutats i pobles de la futur Nació Catalana.

Per aixó en nom de la Redacció, faig justa demanda a nostre Magnífic Ajuntament, i que per a que el poble de Malgrat no siga el distingit, demano creient també entrar a la voluntat unánim dels malgratencs en general, que per honrar la memoria del immortal i gran patrici, quedí grabat amb lletres de marbre son nom en el carrer que avui es del Carme. Si éll es digna fer-ho donará probes de patriotisme i admiració per els homens que com Pi i Margall, Doctor Robert i Mossén Jacinto Verdaguer (que ja están sos noms estampats en carrers de nostre vila), foren del bell pensar i encarnació de les aspiracions de Catalunya.

A la setmana

L'IDEA TRIUMFADORA

En un dels meus darrers viatges, entre les moltes noves que involuntariament un sent en mitj de les conversacions que tan facilment solem formar entre'ls viatjers del tren, sentí una noticia que'm deixá fondament impresionat, sens sapiguer jo mateix el per que; consistía aquesta: en que a n'el front francés, dos exploradors — un francés i l'altre alemany — durant unes de les seves excursions se toparen, i quant s'anaven a llençar a la lluita, se reconegueren dos antics companys, que fou causa que'n vers de peleiar-se se confraternissessin; harmonía que fou descoberta per una patrulla d'exploració, i creguts que's tractava d'una deserció, fou causa que sens cap contemplació fossin ametrallats. Un cop reconeguts sos cadàvers, resultaren ser dos alsacians.

Per mes que volia allunyar de ma pensa aquesta trista noticia, no podia, iressistiblement la meva fantasia hem portava la visió dels dos cadavers ensangrenats, fins... que degut al triquiteig del tren i la deshora de nit qu'era, hem sentí apoderat de la son...

Veig com en mitj de l'alta herba criada en una abandonada plana, sols cavada de desordenats i profonds sots, si arrastren com serps, dos soldats de vestimenta distinta, que sens veurers, ni sembla que's vulguin deixar-se veurer, van en la mateixa direcció, pero contraposadament. Ja son a pocs metres de distancia i encara l'un no s'h adonat de l'altre; pero sembla que l'un ja ha sentit remor i l'altre també

AMMM

S. B. REGÍ.